

Chef. Jeg har tværtimod just fremhævet den Sammensætning af Delegationen, som det ærede Medlem her gengav. Hvad den sidste Del vedrører, kan det naturligvis ikke i og for sig forbavse mig, at det ærede Medlem vil forsvare Udnævnelser af et Medlem af den tidligere Regering til Chef for denne Delegation. Men det ændrer jo intet ved den Kendsgerning, at den Konference, det her drejer sig om, er en økonomisk-teknisk Ekspertkonference; og det er uden Sidestykke, naar vi sammenligner med Delegationerne i andre Lande, at man har sat en Diplomat i Spidsen for denne Delegation. De Udtalelser, som det ærede Medlem gengav vedrørende den tidligere Udenrigsministers Interesse for erhvervs-politiske og økonomiske Spørgsmaal i Nævnet, er dog virkelig ikke tilstrækkelig Dokumentation for Berettigelsen af denne Udnævnelse. I øvrigt ved jeg intet om, at det er paatænkt, at Nationaløkonomer skal ledsage Delegationen; jeg vil høre det med Interesse, hvis det er Tilfældet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen: Det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. Holger Andersen slet ikke bestrider, at den tidligere Udenrigsminister var en Mand, der i høj Grad interesserede sig for vort Lands økonomiske Liv; det vilde det ærede Medlem jo ikke bestride, og det takker jeg ham for. Men det ærede Medlem, der jo i høj Grad interesserer sig for Udenrigspolitikken, ved ogsaa, at hvis en Udenrigsminister og en Diplomat er en vel begavet Mand, og han bruger sine Øjne og sine Øren, saa er han vel en af dem, der har de bedste Betingelser for at forstaa et Lands og et Folks Økonomi.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Fraenkel har Ordet for en kort Bemærkning, og hermed afsluttes de korte Bemærkninger.

Fraenkel: Jeg beklager i høj Grad, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen gør sig til Forsvarer for Udnævnelser af den tidligere Udenrigsminister i Spidsen for den nævnte Delegation. Naar det ærede Medlem sagde, at den tidligere Udenrigsminister har vist økonomisk Interesse, maa jeg svare: han er jo et udviklet Kulturmeneske, der interesserer sig for alt muligt, men nogen som helst Forstand paa eller Forstaaelse af Økonomi har han aldrig nogen Sinde vist. Tværtimod. Vi har paa forskellige Punkter med stor Bestemthed

maattet kræve Redegørelser fra Traktatkommissionen, tror jeg, det var, i en ganske bestemt Form, som gav os et økonomisk Billede af de Lande, som Talen var om, og som de vedkommende altsaa ikke selv kunde hitte paa at give os. Den tidligere Udenrigsminister har ikke det allerfjerneste at gøre i Spidsen for denne Delegation. Vi vil kun faa fra ham en af disse Taler, som jeg formoder, Diplomatiets værdsætter saa højt, og som vi har hørt saa grumme mange af her i Salen, blomstrende, formelt fortræffelige, i et udmærket Sprog, men bare uden Indhold.

Holstein: Det er med en vis Tilfredsstillelse, men det er ogsaa med ikke ringe Beklagelse, at konservative Politikere kan konstatere, at den Kritik, som de fremsatte, da Reformen af Udenrigstjenesten i 1921 var til Behandling, og de Forbehold, de da tog baade paa det ene og andet Omraade, har vist sig fuldt berettigede. Tøvende og nølende, vaklende og famlende har Udenrigsledelsen i de forløbne Aar Skridt for Skridt foretaget Tilbagetoget fra den Kæmpeoffensiv, der var planlagt, men som heldigvis aldrig kom til Udførelse i det Omfang, som det var paatænkt. Hvis det var sket, vilde det have kostet Statsfinanserne uhorste Summer.

Med Hensyn til Tjenesten udad tog vi fra konservativ Side den Gang stærkt Forbehold med Hensyn til Udnævnelserne til de nye Poster. Vi ønskede, og vi fik Tilslutning baade fra det radikale og det socialdemokratiske Parti til, at Bevillingsmagten skulde have Haand i Hanke med det Tempo, hvori Udnævnelserne foregik, fordi man fra Rigsdagens Side ønskede at have Sikkerhed mod Masseudnævnelser af mere eller mindre kompetente Personer, men Forslaget blev stemt ned i Landstinget. Saadanne Masseudnævnelser fandt saa Sted umiddelbart efter, at Reformen var vedtaget, om end ikke i det Omfang, det var forudsat i Reformen. Udenrigsministeriet har, som sagt, ladet Statsræsonen raade i Aarenes Løb paa Privatinteressernes Bekostning, saaledes at man har trukket i Land baade paa det ene og det andet Felt. Den forrige Udenrigsminister redegjorde jo i afvigte Efteraar under Finanslovbehandlingen udførligt for, hvor meget der i Aarenes Løb var sparet, hvor meget man var veget tilbage fra det, man i 1921 havde paatænkt at føre ud i Praksis.

Med Hensyn til et andet Omraade, nemlig Presseattachéerne, som man nu i det væsentlige foreslaar at stryge, anbefalede